

T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ

Ninemden Masallar

**FATMACIK
İLE
YUSUFÇUK**

www.tekirdag.gov.tr

T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ

Münemden Masallar

FATMACIK
İLE
YUSUFÇUK

Derleyen : Fevziye AKDENİZ
Resimleyen : Selin KONUK

www.tekirdag.gov.tr

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, pireler berber iken, develer tellal iken, Fatmacıkla Yusufçuk adında iki kardeş varmış. Annesi ve babası ile çok mutlu bir hayat yaşarlarmış.

Gel zaman, git zaman, Yusufçuk ve Fatmacık'ın annesi ölmüş. Babaları başka bir kadınla evlenmiş. Eve üvey anne gelmiş. Üvey anne Yusufçuk ve Fatmacık'ı zaman içinde istemez olmuş. Babaları evde yokken onlara çok kötü davranmaya başlamış. Yusufçuk ve Fatmacık'a yemek ve su vermez olmuş.

Üvey anne bir gün et yemeği pişirmiş, tada tada yemiş. Akşama kocama ne cevap vereceğim, diye düşünmeye başlamış. Mutfakta dolanmış dolanmış; ama yemeğe koyacak et bulamamış.

Akşama kocasının önüne kalan yemeği koymuş. Adam yemeği yerken üvey anne, Yusufçuk'la Fatmacık yemeği yedi, sana da bu kadar kaldı. Ben de hiç yiyemedim demiş. Kocası yemeği çok beğenmiş. “Yarın muhakkak yine bu yemekten pişir,” demiş. Üvey anne de “Yarın pişiremem; ama haftaya bugün tekrar yaparım” demiş.

O geceden itibaren üvey anne “Bu kurban etiydi, ben tekrar aynı eti nerden bulurum” diye düşünmeye başlamış. En sonunda pişirilen yemeklerin kocasına yetmesi için Yusufçuk'la Fatmacık'tan kurtulmaya karar vermiş.

İki kardeş üvey anneyi komşu kadınla konuşurken kendilerinden kurtulmak istendiğini duymuşlar. Yaşlı bir komşu kadına danışmışlar. Yaşlı kadın iki kardeşi çok seviyormuş. Onlara kaçmaları gerektiğini, kaçarken de yanlarına tarak, ayna ve sabun

Yusufçuk'la Fatmacık bu eşyaları hazırlayıp hemen evden kaçmışlar. Babaları ve üvey anne Yusufçuk'la Fatmacık'ın kaçtığını anlamışlar ve hemen peşlerine düşmüşler.

Baba ve üvey anne Yusufçuk'la Fatmacık'a yaklaşıncı Yusufçuk kardeşine bağırmış: "Fatmacık tarağı at!" Fatmacık da tarağı atmış ve her taraf tarak olmuş. Tarakların dişleri baba ve üvey annenin ayaklarına battığı için geçememişler. Yusufçuk'la Fatmacık'ı yakalayamamışlar, ama yine peşlerine düşmüşler. Bir zaman sonra Yusufçuk'la Fatmacık'a yaklaştılmışlar. Yusufçuk kardeşine bağırmış: "Fatmacık aynayı at!" Fatmacık aynayı atmış ve her taraf cam kırıklarıyla dolmuş. Babası ve üvey annesi cam kırıkları ayaklarına battığı için geçememişler. Bir zaman sonra Yusufçuk'la Fatmacık'a

tekrar yaklaşmışlar. Yusufçuk kardeşine bağırmış “Fatmacık sabunu at!” Fatmacık sabunu attığı anda yağmur yağmaya başlamış. Yağmur yağdıkça sabunlar köpürmüş. Baba ve üvey anne sabunlu suda boğulmuş.

Yusufçuk’la Fatmacık yürümüşler, yürümüşler, dere tepe düz gitmişler. Bir ormanın içine girmişler. Gele gele ağaçların arasında bir göl kenarına gelmişler. Orada dinlenmeye karar vermişler. İkisi de çok susamışlar, ama Fatmacık suyun büyülü olduğunu anlamış. Yusufçuk Fatmacık'a “Abla ben çok susadım, bu sudan içeceğim” demiş. Fatmacık da suyun büyülü olduğunu anladığı için Yusufçuk'a “Kardeşim, o su büyülü sakın içme” demiş. Biraz sonra Yusufçuk yine “Abla ben çok susadım, bu sudan içeceğim” demiş. Fatmacık

“Kardeşim, o su büyülü sakın içme” demiş. Ama Yusufçuk o kadar susamış ki içi yanıyormuş. Dayanamamış ve ablası görmeden sudan içmiş. İçer içmez de geyik haline dönüşüvermiş. Fatmacık çok üzülmüş. “Ah kardeşim, ben sana demedim mi sakın içme diye, ben şimdi ne yapacağım koca ormanda” demiş. Yusufçuk ormana gitmiş ve Fatmacık yalnız kalmış. Hava kararmaya başlamış. Fatmacık korkmuş ve geceyi geçirmek için yüksek bir ağacın dallarına çıkmış.

Ertesi sabah beyin oğlu adamları ile ormanda avlanmaya çıkmış. Göl kenarına gelmişler, beyin oğlu yüzünü yıkamak için göle eğilmiş. Suda Fatmacık'ın yansımalarını görmüş. Başını kaldırıp ağaca bakmış. Ağaçta ayın on dördü gibi güzel bir kız oturuyormuş. Beyin oğlu Fatmacık' a aşık olmuş. “Ey güzel kız! Ben sana aşık oldum. Gel benimle evlen. Evimin hanımı ol!” demiş. Fatmacık kabul etmemiş.

Beyin oğlu yalvarmış yakarmış; ama Fatmacık' ı ikna edememiş ve adamlarını ağacı kesmesi için gevlendirmiş. Adamlar ağacı kesmeye başlamışlar. Ama akşam olunca yorulmuşlar. Yarın devam ederiz, deyip evlerine dönmüşler. Adamlar gider gitmez Yusufçuk saklandığı yerden gelip ağacı yalamış ve ağaç tekrar eski haline dönmüş. Beyin oğlu ve adamları sabah gelince bakmışlar ki ağaç hiç kesilmemiş gibi. Adamlar ağacı yine kesmişler akşam olunca da sabah devam ederiz deyip evlerine gitmişler.

Sabah gelince bakmışlar ki ağaç yine aynı hiç kesilmemiş gibi duruyor. Bu böyle -dört gün devam etmiş. Bir akşam eve gitmeyip gizlenmişler. Bakmışlar ki bir geyik ağacı yalıyor ve ağaç eski halini alıyor.

Beyin oğlu ne yaptıysa Fatmacık'ı aşağıya inmeye ikna edememiş. En sonunda yaşlı bir kadına bir kese altın vermiş ve ondan yardım istemiş. Kadını alıp Fatmacık'ın olduğu yere götürmüş. Yaşlı

kadın bir ateş yakmış, sacı ters koymuş. Üzerine de su bakırını koymaya çalışırken Fatmacık dayanamamış. “ Nine nine! Sacı ters koydun; şimdi bakır düşecek, ateş sönecek” demiş. Yaşlı kadın “Kızım söylemiş. Su devrilmiş ateş sönmüş. Yaşlı kadın yeniden ateş yakmış. Sacayağını ateşin üzerine ters koymuş, bakırı üstüne koymaya çalışıyormuş; Fatmacık dayanamamış. Yaşlı kadına yardım etmek için aşağı inmiş. Beyin oğlu saklandığı yerden çıkıp Fatmacık'ı yakalamış ve evine götürmüştü.

Fatmacık beyin oğluna yaşadıklarını anlatmış. Beyin oğlu Fatmacık'a dillere destan bir düğün yapmış ve Fatmacıkla evlenmiş. Yusufçuk her akşam ablasıyla eniştesi uyuduktan sonra evlerine gelir, yorganın altından ablası ile eniştesinin ayaklarına bakarmış. “İşte eniştemin ayağı, işte ablamın ayağı” dermiş ve ormana geri dönermiş. Fatmacık ve kocası çok mutlu bir yaşam sürüyorlarmış. Fatmacık bir süre sonra hamile kalmış ve nur topu gibi bir çocukları olmuş.

Beyin oğlu ormana gittiği bir sabah yaşlı, çirkin, cadı kılıklı bir kadın kapıyı çalmış. Fatmacık kocasının evde olmadığını onu içeriye alamayacağını söylemiş; ama kadın yalvar yakar Fatmacık'ı kandırmış. İçeriye girince de karnının çok a olduğunu ve canının çok turşu istediğini söylemiş. Fatmacık turşu almak için turşu küpüne eğilince, Fatmacık'ı küpün içine atmış. Dolabın kapağını da kapatmış. Gitmiş Fatmacık'ın yatağına yatmış. Akşam olunca beyin oğlu eve gelmiş. Çok yorgunmuş. Hemen o da yatağa yatmış uyumuş. Yusufçuk ablasının evine her akşamki gibi gelmiş. Ama bir şeylerin ters olduğunu anlamış. Yusufçuk: "İşte eniştemin ayağı, yok ablamın ayağı" demeye başlamış. Beyin oğlu Yusufçuk' un sesini duymuş ve

kalkmış. Bir de bakmış ki yanında yatan Fatmacık değil. Kadını sıkıştırınca kadın her şeyi anlatmış. Beyin oğlu turşu küpünü devirmiş kadını kurtarmış. Yusufçuk da turşu küpünden dökülen sudan içmiş ve eski haline geri dönmüş. Beyin oğlu kadına “Kırk katır mı kırk satır mı istersin?” diye sormuş. Kadın kırk katır istediğini söylemiş. Beyin oğlu adamlarına emir vermiş. Kadını kırk katıra bağlamışlar ve kadını köy köy dolaştırmışlar. Fatmacık'ın ve Yusufçuk' un kurtulması adına kırk gün kırk gece süren bir eğlence yapmışlar ve mutluluklarını herkesle paylaşmışlar.

Gökten üç elma düşmüş. Biri anlatanın, biri dinleyenin, biri de bu masalı öğrenenlerin başına...

SON

